

[Indenrigsministeren.]

Interesse for en Række tyske Kvinder, og der er derfor indgaaet en Del Ægteskaber af utvivlsom særegen Karakter. Jeg har her liggende foran mig et Ud klip af „Statstidende“ for den 21. Februar 1946, hvori en studerende indstævner sin Hustru i en Skilsmisssag, og hvori det hedder: „Sagsøgeren indgik den 24. Juni 1944 Ægteskab med sagsøgte.“ Og lidt længere henne: „Formaalet med Ægteskabet var at skaffe sagsøgte dansk Statsborgerret. Parterne har aldrig haft fælles Hjem, men boede hver for sig og havde i det hele taget intet med hinanden at gøre, bortset fra, at de i Begyndelsen en Gang imellem besøgte hinanden.“ At Kvinden yderligere efter Ægteskabets Indgaaelse tog Stilling hos Tyskerne og var mistænkt for at staa i Gestapos Tjeneste og endog for at have „stukket“ sin danske Ægtefælle, tjener kun til yderligere Illustration.

Fra Ministeriets Praksis kan jeg ogsaa nævne et andet Tilfælde, hvor en her tjenstgørende, i øvrigt hos de danske Myndigheder velkendt og ilde reputeret, Stabsintendant i den tyske Værnemagt fik sin Kone, med hvem han havde 3 Børn, herop og ved Hjælp af 6.000 Kr. gift i bigamisk Ægteskab med en dansk Mand. Foruden saadanne Tilfælde af Proformaægteskaber staa vi ogsaa over for en anden Gruppe af Ægteskaber, som ikke synes at kvalificere den kvindelige Part til at blive dansk Statsborger. Jeg tænker her paa de Ægteskaber, danske SS-Mænd o. lign. har indgaaet under deres Uddannelse og Ophold i Tyskland. Ganske vist har den danske Indfødsret næppe spillet nogen Rolle for disse Mennesker, inden de opdagede, i hvilken Retning Udviklingen gik, men nu vil Kvinden se sin Interesse i at kunne forlade sit tyske Fædreland for her i Landet at nyde godt af Stillingen som dansk Statsborger. Da de giftede sig, tænkte de, hvis de overhovedet har gjort sig Tanker af denne Art, uden Tvivl nærmest paa, at Manden skulde blive tysk som Følge af sin tyske Tjeneste. Nu er Forholdet omvendt, og der synes at være ringe Anledning for os til at vedkende os og overtage Kvinder af denne Art.

Endelig maa vi ikke glemme den store Flok fremmede Mennesker, som den tyske Værnemagt i Løbet af Krigen, og navnlig i dens sidste Maaned, importerede hertil, som vi ikke ønsker at have iblandt os, og som vi derfor bestræber os for at komme af med snarest muligt. Hvis man tillader de kvindelige Flygtninge at blive danske ved

Ægteskab, maa vi regne med, at mange af dem vil gøre alt, hvad der staa i deres Magt, for at opnaa et saadant Ægteskab, og desværre tør man ikke regne med, at der ikke vil være danske Mænd, der vil række dem den ønskede Haand, af Motiver, som ikke altid vil være lige respektable.

Ogsaa hvad de tyske Kvinder angaar, staa vi altsaa over for en Række Tilfælde, hvor Grundlaget for vor normale Lovgivning svigter, og hvor vi ikke har nogen som helst Anledning til at opretholde den. Men ogsaa her, og det ønsker jeg at betone meget stærkt, maa vi paa den anden Side erindre, at der er mangfoldige fuldt ud normale Ægteskaber, hvor Kvinden i enhver Henseende er kvalificeret til at være dansk Statsborger. Vi kender imidlertid ikke Tal og Navn paa dem, og derfor maa vi ogsaa her gaa den Vej, at vi tvinger dem til at fremkomme med en Henvendelse til Myndighederne, saa at vi kan skelne de egnede fra de uegnede. Det er min Hensigt, og jeg tror, at den høje Rigsdag vil støtte mig deri, at faa Ansøgninger fra Personer, der omfattes af dette Lovforslag, behandlet med den størst mulige Hast, og jeg maa betone, at det maa være en Forudsætning for denne Lovs Gennemførelse, at man fra alle Sider gør sig klart, at de Personer, som ud fra nationale Grunde ikke frembyder Betænkeligheder, hurtigst muligt kan erhverve Indfødsret ved Lov, uden at der tages Hensyn til deres økonomiske, moralske eller øvrige Forhold; det eneste, der bør være en Hindring, er som sagt Spørgsmaalet om deres nationale Holdning.

Hvad endelig angaar den Persongruppe, som Lovforslagets § 3 tager Sigte paa, vil det ligeledes være saaledes, at det i mange Tilfælde drejer sig om en ganske normal Ting, at en dansk Statsborger har erhvervet tysk Statsborgerret; specielt vil dette ofte være Tilfældet, hvor en dansk Kvinde har giftet sig med en Tysker. Men ofte vil Erhvervelsen af den tyske Statsborgerret være Udtryk for en Indstilling, som ikke kan godkendes, og hvor man ikke bør tillade den enkelte at bevare dansk Indfødsret ved Siden af den tyske. Ogsaa disse Tilfælde bør sondres ud fra hinanden og afgøres.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale dette til Tingets velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.